

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

1^e zondag in de 40-dagentijd, 18 februari 2024

Inleiding

Afgelopen woensdag is een bijzondere tijd begonnen: de veertigdagentijd. Veertig dagen lang gaan we op weg naar Pasen, het belangrijkste feest van ons geloof. In alles is Hij ons gelijk geworden, Jezus van Nazaret, een mens als wij, onze broeder. Ook Hij is onderweg door zijn leven in een woestijn verzeild geraakt en in de verleiding gebracht de weg van de minste weerstand kiezen. Maar Hij heeft niet toegegeven. Hij heeft het verbond met de Eeuwige niet gebroken, maar zijn zending aanvaard: de verkondiging dat het Rijk Gods nabij is.

Evangelie: Marcus 1, 12-15

In die tijd dreef de Geest Jezus naar de woestijn. Veertig dagen bracht Hij in de woestijn door, terwijl Hij door de satan op de proef werd gesteld. Hij verbleef bij de wilde dieren en de engelen bewezen Hem hun diensten. Nadat Johannes was gevangen genomen, ging Jezus naar Galilea en verkondigde Gods Blijde Boodschap. Hij zei: De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap.

Ter overweging

Het woord ‘woestijn’ roept vaak negatieve associaties op: zand zover je kunt kijken, een gloeiende zon, geen schaduw, schorpioenen en slangen, geen water, cactussen, nachtvorst, eenzaamheid... Toch is dit beeld niet geheel terecht, want niet elke woestijn is een zogeheten zandwoestijn. Er zijn bijvoorbeeld ook rotswoestijnen, met daarin schitterende, kleurrijke rotsformaties. In de lente bloeit de woestijn op; dan zijn er prachtige bloemen te zien, zoals paarse lissen en felrode woestijnrozen. Ook de schoonheid van de sterrenhemel in de woestijn is met geen pen te beschrijven. Bovendien is het er niet altijd heet. In bepaalde tijden van het jaar is het er lekker zonnig en waait er een flinke wind. Tot slot: de stilte van de woestijn nodigt uit om zelf stil te worden en ruimte te geven aan God.

Het evangelie van vandaag vertelt dat Jezus door de Geest naar de woestijn wordt gedreven om er te worden beproefd. Beproeving – dat is sterker dan een verleiding. Terwijl het bij een verleiding om het maken van een keus gaat, roept het woord ‘beproeving’ ernstige toetsing en zware belasting op. Jezus is zojuist door Johannes gedoopt in de Jordaan. Op het moment dat Hij omhoogkomt uit het water, scheurt de hemel open en daalt de Geest als een duif op Hem neer. Ook klinkt er een stem die zegt: ‘Jij bent mijn geliefde Zoon, in Jou vind Ik vreugde.’ Jezus staat aan het begin van zijn publieke optreden. Er rust een grote verantwoordelijkheid op zijn schouders. Dat weet Hij. Hij is geroepen om de blijde boodschap te verkondigen, om mensen uit te nodigen tot een leven met God. Zijn woorden en daden moeten duidelijk maken dat het koninkrijk der hemelen nabij is. Niet iedereen wil dit horen. Dus zal Hij sterk in zijn schoenen moeten staan om zo de tegenstand het hoofd te kunnen bieden.

Veertig dagen blijft Jezus in de woestijn, schrijft Marcus. Hij wordt er door Satan op de proef gesteld. Anders dan in het evangelie van Matteüs en Lucas horen we niet wat deze beproeving inhoudt, maar ze zal ongetwijfeld een test van zijn geloof zijn geweest, want als je alleen bent, als je geen toegang hebt tot eten en drinken, als er geen plek is waar je kunt schuilen voor de wilde dieren, dan komt het erop aan: hoe sterk is je geloof in God? En: kun je jouw taak inderdaad tot een goed einde brengen?

Beproevingen zijn er in soorten en maten: ziekte, tegenslag, oorlog, het sterven van een dierbare, financiële problemen, ... Wat ze gemeen hebben, is dat geen mens eraan ontsnapt en dat gevoelens er een grote rol bij spelen. Beproevingen kunnen ons boos en opstandig maken, of juist heel verdrietig. Bovendien kunnen ze vragen oproepen: waarom dit, God? Waarom ik? Waarom nu?

In de woestijn valt weg wat er niet toe doet. Alleen wat essentieel is, blijft over. In de woestijn gaat het om overleven, letterlijk. Maar het gaat ook om leven: wie ben ik ten diepste? Wie of wat is belangrijk in mijn leven? Waar leef ik van? Waar leef ik voor?

Veertig dagen in de woestijn – dat is geen sinecure, dat is op allerlei manieren afzien. Jezus houdt echter stand, Hij laat zich door Satan niet van de wijs brengen. Hij blijft vertrouwen op degene die Hem ‘geliefde Zoon’ noemde en die Hem geroepen heeft om goed nieuws te brengen, het nieuws dat God liefde is en dat Hij zijn mensenkinderen nooit in de steek laat. Want het verbond dat de Eeuwige met ons is aangegaan, is een altijddurend verbond. Zelfs als wij ons van Hem afkeren, dan nog houdt Hij ons vast.

Nadat Jezus is teruggekomen uit de woestijn, begint Hij met zijn missie. ‘De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij. Kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.’ Jezus roept mensen op om hun kwalijke praktijken te laten varen en zich, in plaats daarvan, te wenden tot de Eeuwige, tot Hem die de Bron van liefde is, en die een innige relatie met ons wil. Als wij slechte dingen blijven doen, als we alleen maar aan onszelf denken, sluiten we ons af voor deze Bron. Dan kunnen wij er dus geen kracht en inspiratie uit putten. Jezus nodigt ons tevens uit om de verbinding met elkaar aan te gaan, want ook in de aandacht en zorg voor medemensen wordt de liefde van God zichtbaar.

Laten wij onszelf toevertrouwen aan God en leven vanuit een diepe verbondenheid met Hem, want Hij die ons uit liefde en voor de liefde heeft geschapen, zal ons, door de woestijn heen, leiden naar het land van zijn belofte.

Gebed

Goede God,

U gaat met ons een weg van veertig dagen,
een weg van soberheid en bezinning,
een weg van aandacht voor leven.

Open ons voor het voorbeeld van uw Zoon.

Maak ons tot mensen die al doende U zichtbaar maken in de realiteit van alledag, in ons werken, in ons bidden, in ons troosten en in ons viëren tot eer van U, onze Schepper, die met Jezus Christus en de heilige Geest leeft in eeuwigheid. Amen.

Veertigdagentijd

Veertig dagen om wat te werken
aan onszelf,
aan onze relaties,
aan ons eigen leven.

De vasten
is een uitgelezen tijd
om halt te houden
en het dwingende ritme
en geleefd worden
te breken,
om vraagtekens te plaatsen
bij het vanzelfsprekende in het leven.

Uitgelezen tijd
om weer op zoek te gaan
naar zin en betekenis
van ons bezig zijn.
Om weer grond onder de voeten te krijgen,
vaste, dragende grond om op te staan
en door te gaan,
geworteld in het oude visioen:
goede schepping,
vredevolle wereld,
liefdevolle mens.

Uitgelezen tijd
om wat meer zicht te krijgen
op de weg die we te gaan hebben
en stap voor stap
met velen samen
die weg ook te gaan.

Uitgelezen tijd
om echt te leven,
– misschien ook wel te her-leven –
naar Pasen toe.
En ook daarna.
(*Dominicanen.be*)

Mededelingen

We wensen u een goede veertigdagentijd toe en voor nu een prettig weekend.

Mede namen pastoor John de Zwart, pastor Annie Schothorst-Vos

Voor de kinderen

Afgelopen woensdag, was het Aswoensdag. In de viering hebben de mensen een zogenaamd askruisje gekregen. De as is gemaakt van de verbrande palmtakjes van Palmzondag vorig jaar.

Met de Aswoensdag begint de vastentijd. We noemen het ook wel de veertigdagentijd. Het is de periode van voorbereiding op het Paasfeest. Nu zou je denken dat deze periode 40 dagen duurt. Maar dat klopt niet want het zijn er namelijk 46. De 6 extra dagen zijn de zondagen en op die dagen hoef je niet te vasten. Vasten betekent dat je bepaalde dingen niet meer eet (vlees, snoep,...).

Je kunt ook op een andere manier vasten: minder tv kijken, minder spelletjes doen op de tablet. Zo houd je tijd over om bijvoorbeeld, als je dat niet gewent bent,

iedere dag te bidden of een verhaal uit de Bijbel lezen en zo wat extra tijd voor God te maken.

En in de veertigdagentijd is er ook altijd extra aandacht voor mensen die het niet zo goed hebben als wij. Daarvoor is er ieder jaar een Vastenactie. In Gods Woord van vorig weekend heeft daarover informatie gestaan. Zoek het maar eens op. In het kort: zorgen dat oma's in Oeganda die vaak voor veel kleinkinderen zorgen, een stenen huisje krijgen. Ze leven vaak in een krot. Ook worden de oma's geholpen om geld te verdienen. De kleinkinderen worden geholpen zodat ze naar school kunnen. Voor jou is dat heel normaal, maar in veel landen is dat niet zo normaal, vaak omdat er geen geld is om naar school te kunnen gaan.

Een mooi ganzenbordspel rond het Rijk van God, kun je met deze link downloaden.

Het Rijk van God: zo wordt de wereld genoemd waarin overal op de wereld liefde en vrede is. Niemand heeft meer honger en iedereen is gelijkwaardig: iemand is niet meer of minder dan jij.

<https://www.samueladvies.nl/wp-content/uploads/2023/02/Ganzenbord-Het-koninkrijk-van-God.pdf>

DOORDENKERTJES

1^e zondag van de Veertigdagentijd

Marcus 1, 12-15

Jezus in de woestijn

Schrijf de eerste letter van ieder plaatje op en dan zie je wat Jezus ons in deze tijd vraagt.

In het evangelie